

ærede Minister, om der ikke kunde findes en Vej at gaa, visse Normalregler at behandle disse Ting efter. Jeg har ladet mig sige, at ved de andre Andragender til Folketinget om dansk Indfødsret følger man, saa vidt jeg har hørt og forstaaet, i Almindelighed den Regel — uden dog at være bundet til den —, at naar et Menneske har levet her i 15 Aar, gør man ingen Vanskeligheder ved at tildele ham dansk Indfødsret. Hvis dette er rigtigt, mener jeg, man ikke skulde gøre nogen Vanskeligheder overfor dem, der fra de nyerehvervede Landsdele søger om Indfødsret, som er født der nede, opdraget dernede, har været der i 15 Aar, ja, 20—30 Aar. De har Ret til at blive behandlet som de andre; jeg finder endda, der kunde være mere Grund til uden Vanskelighed at give dem dansk Indfødsret. Nu kan man jo sige, at formelt juridisk ligger Sagen saaledes, at de paagældende har ikke opholdt sig de 15 Aar i Danmark, de har levet i et Land, som hørte til Preussen. Men det kan man jo ikke godt bebrejde dem, de Herrer Repræsentanter for det danske Folk kan det dog ikke, de maa sige: desto hellere giver vi eder Indfødsret. Kunde man altsaa ikke for alle deres Vedkommende, som er født dernede og saa i Tilslutning til deres Fødsel har levet der i mindst 15 Aar, komme til den Praksis, jeg her har nævnt, og faa den offentligt anerkendt? Kunde den højtærede Hr. Minister ikke slutte sig til denne Opfattelse? Der vil komme en hel Del af disse Tilfælde til Tingets Afgørelse, og jeg vil i den Anledning gerne spørge Folketinget og ogsaa den højtærede Minister, hvorvidt Ministeren er bemyndiget til at stryge Andragender om dansk Indfødsret af den Liste, der kommer til Folketinget. Jeg har en Gang haft en Samtale med den højtærede Minister. Jeg er ikke blevet helt klar over, hvordan det forholder sig. Jeg har i Sommerens Løb faaet forebragt flere saadanne Tilfælde, hvor Mennesker dernedefra har søgt om Indfødsret og har faaet Afslag af den højtærede Minister, og jeg har været af den Mening, at det at give Afslag i Grunden hører ind under Folketingets Myndighed. Jeg vilde gerne have, at dette Forhold blev klaret; maaske ligger det klart, men for mig i det mindste er det det ikke.

Naar man saa finder Tilfælde, hvor Mennesker ikke er født dernede, men har været der i lang Tid, i 15 Aar eller hvor længe det nu er, kunde man ogsaa stille sig imødekommende. Hvad disse Mennesker især er interesseret i, naar de faar Afslag og ikke bliver anerkendt som danske Statsborgere, er, at de kunde faa en vis Ret til at være hjemme i Danmark. Det praktiseres en Gang imellem saaledes, at man siger: Du er ikke dansk Statsborger, og da vi har arbejdsløse her, ønsker vi, at du flytter over paa den anden Side af Grænsen. Det er en Haardhed, som man ikke skulde gøre sig skyldig i. Ogsaa i de Tilfælde, hvor man nægter og maaske fra et juridisk Standpunkt kan nægte at give de paagældende dansk Statsborgerret eller Indfødsret, skulde man alligevel anerkende, at man ikke kan nægte dem deres Hjem og deres Hjemland. Dette er Ting, som staar i Forbindelse med Versailles-Traktaten. Det er ikke ordnet endnu, og der trænges efter min Mening til en Ordning, og det er Ting, hvis Ordning har deres Betydning for hele Forholdet mellem Danmark og Tyskland.

Brochmann: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om en ny Formueskat. Dette Spørgsmaal er brændende herhjemme, som det er tillige brændende i alle andre europæiske Lande. Her i Landet er det særlig Professor Birck, der har gjort sig til Talsmand for en ny Formueskat eller Formueafgift, og det Udkast, som Professor Birck har givet, egner sig efter mit Skøn til Grundlag for en Debat om Principperne for denne Formueskat. De Takster, de bestemte Tal, som Professor Birck opstiller, er der ingen, der ubetinget kan tage Parti for, men hans Plan rummer efter mit Skøn Tanker, som bør uddybes. Allerede Fremkomsten af dette Professor Bircks Udkast har vakt megen Vrede, thi Kapitalistklassen her i Landet og i andre Lande for Resten ogsaa nærer den naive Tro, at Kapitalisterne virkelig kan vedblive i Fred og Ro at beholde deres uhyre Rigdomme til Trods for den Nødstilstand, som Danmark og mange andre Lande befinder sig i. Kapitalistklassens Standpunkt er, at Kapi-